

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoCsp/22/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720200982
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6720200982.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudcov JUDr. Renáty Deákovéj a JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. ako členov senátu, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtina 48, 810 00 Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanému: Y. T., nar. XX. apríla XXXX, trvale bytom A. Q. XXXX/XX, XXX XX A., o zaplatenie 5.867,15 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, č.k. 14Csp/13/2020-134 zo dňa 1. decembra 2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku I., ktorým okresný súd žalovanému na zaplatenie priznaného nároku povolil splátky v sume 80,-Eur mesačne, splatné vždy do 20-teho dňa v mesiaci, a to počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením i jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia a vo výroku II. o nároku na náhradu trov konania p o t v r d z u j e .

II. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, ktoré mu je žalovaný povinný zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení ich výšky.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Zvolen (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č.k. 14Csp/13/2020-134 zo dňa 1. decembra 2020 (ďalej len „napadnutý rozsudok“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 5.867,16 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne 5.867,16 Eur od 26.07.2017 do zaplatenia, keď žalovanému na zaplatenie povolil splátky v sume 80,-Eur mesačne, splatné vždy do 20-teho dňa v mesiaci, a to počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia (prvá výroková veta). O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu o určení výšky náhrady trov konania (druhá výroková veta).

1.1 Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca (pôvodne Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155) ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130 sa žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 5.867,16 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy od 26.07.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania z titulu Zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX uzavretej medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom dňa 02.10.2013. Žalovaný na pojednávaní dňa 01.12.2020 pred súdom písomne uznal uplatnený nárok žalobcu čo do základu aj čo do výšky; pred písomným uznaním dlhu doručil žalovaný súdu vyjadrenie zo dňa 19.05.2020, v ktorom uviedol, že si je vedomý podližnosti a že ju má záujem uhradiť.

1.2 Žalovaný navrhol splácanie dlhu v splátkach vo výške 30,-Eur mesačne s poukazom na skutočnosť, že už tretí rok rieši súdny spor vedený pred Okresným súdom Žiar nad Hronom pod sp.zn. 22C/46/2017, v ktorom si uplatňuje nárok ako veriteľ vyplývajúci zo zmluvy o pôžičke. Žalobca žiadosti žalovaného o povolenie splátok uviedol, že žalovaným navrhnutá splátka na splácanie dlhu sa mu javí byť neprimerane nízka; navrhol, aby súd s poukazom na ustanovenie § 282 a nasl. zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) rozhodol rozsudkom pre uznanie s tým, že zaviazá žalovaného k úhrade dlžnej sumy v primeraných mesačných splátkach.

1.3 Súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 524 ods.1, ods2, § 52 ods.1, ods.2, § 53 ods.3, ods.4, ods.9, § 565 Občianskeho zákonníka, ďalej aplikoval ustanovenia § 1 ods.1, ods.2, § 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č.129/2010 Z.z.“). Pri rozhodovaní o výške úroku z omeškania aplikoval ustanovenie § 517 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods.1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Vo vzťahu k povoleniu zaplataenia dlhu v splátkach aplikoval ustanovenie § 232 ods.3, ods.4 C.s.p.

1.4 Vo veci samej súd prvej inštancie rozhodol podľa § 282 C.s.p. rozsudkom pre uznanie nároku; žalovaný pred súdom uznal návrh žalobcu čo do základu a čo do výšky, žalobca navrhol rozhodnúť o uplatnenom nároku rozsudkom pre uznanie nároku. Súd prvej inštancie mal preukázané splnenie všetkých procesných podmienok pre rozhodnutie o nároku žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku.

1.5 Pokiaľ žalovaný žiadal povolenie zaplataenia dlhu v splátkach, súd mu ich povolil vo výške 80,-Eur mesačne pod hrozbou straty výhody splátok. Žalobca s povolením splátok žalovaného súhlasil, nesúhlasil len s navrhovanou výškou splátok žalovaným 30,-Eur mesačne. Pokiaľ súd prvej inštancie určil výšku mesačnej splátky 80,-Eur, vychádzal z ustanovení zmluvy o pôžičke a z výške mesačných splátok dojednaných v zmluve (108,56 Eur), bral do úvahy tiež osobné, majetkové a zárobkové pomery žalovaného. Žalovaný sa pred súdom prvej inštancie vyjadril, že žije s manželkou v spoločnej domácnosti, manželka pracuje. Vyživovaciu povinnosť má žalovaný voči jednému maloletému dieťaťu vo veku 9 rokov v rozsahu 120,-Eur mesačne na základe súdneho rozhodnutia, toto maloleté dieťa pochádza z predchádzajúceho partnerského vzťahu žalovaného. Žalovaný je živnostníkom, podniká v stavebníctve, aj s ohľadom na pandemickú situáciu jeho priemerný mesačný príjem v čistom dosahuje po všetkých povinných úhradách od 450,-Eur - 500,-Eur mesačne. Manželka žalovaného má vyživovaciu povinnosť voči jednému maloletému dieťaťu vo veku 17 rokov, ktoré s nimi žije v spoločnej domácnosti, manželka žalovaného zarába priemerne mesačne v čistom od 800,-Eur - 900,-Eur. Žalovaný tvrdil, že nevlastní žiaden nehnuteľný ani cenný hnutelný majetok. Spláca 3 exekúcie v sume 100,-Eur mesačne. Mesačné výdavky v domácnosti predstavujú 170,-Eur nájom, elektrina 48,-Eur, plyn 10,-Eur; manželka spláca hypotéku na byt v sume 357,-Eur mesačne. Na základe takto zistených osobných, majetkových a zárobkových pomerov žalovaného dospel súd prvej inštancie k záveru, že je v reálnych možnostiach žalovaného uhrádzať dlh v mesačných splátkach vo výške splátky 80,-Eur, ktorá splátka sa približuje výške dohodnutej mesačnej splátky v zmluve. Súd pritom prihliadol na výšku dlhu, ktorú pri mesačných splátkach 30,-Eur by žalovaný splácal viac ako 16 rokov. V takomto prípade by išlo o neúmernú dlhú dobu splácania oproti výške pohľadávky žalobcu. V prípade splácania dlhu v mesačných splátkach ako určil súd prvej inštancie, bude žalovaný dlh splácať na istine viac ako 6 rokov.

1.6 Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 255 ods.1 C.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný (ďalej aj „odvolateľ“), v ktorom žiadal o prehodnotenie výšky mesačnej splátky, pripojil návrh splátkového kalendára, podľa ktorého by v roku 2021 splácal dlh sumou 40,-Eur mesačne, v roku 2022 sumou 71,-Eur mesačne, v roku 2023 sumou 101,-Eur mesačne, v roku 2024 sumou 130,-Eur mesačne a v roku 2025 sumou 150,-Eur mesačne. Inú odvolaciu argumentáciu nemal.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu zdôraznil, že žalovaný de facto uznal pohľadávku žalobcu čo do dôvodu a výšky, žiadal len o prehodnotenie výšky splátok a predložil vlastný

rozpis splátok. Tento ale nijakým spôsobom neodôvodnil. Žalobca sa s návrhom žalovaného o výške splátky nestotožnil, považoval výšku splátky určenú súdom prvej inštancie za správnu a primeranú.

4. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného napriek výzve súdu prvej inštancie nevyjadril.

5. Krajský súd ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti prvej výrokovej vety, ktorým súd prvej inštancie žalovanému povolil zaplataenie dlhu v splátkach a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania podľa ustanovenia § 387 ods.1, ods.2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

5.1 V zmysle § 387 ods. 1, 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca, ktorým bola pôvodne Všeobecná úverová banka a.s., sa žalobou domáhala uloženia povinnosti žalovanému zaplataenia sumy 5.867,16 Eur s príslušenstvom - úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5.867,16 Eur do zaplataenia a náhrady trov konania. Pohľadávka žalobcovi vznikla na základe Zmluvy o pôžičke č.XXXXXXX/XXXXXXXXXX, ktorú žalovaný v postavení dlžníka uzavrel s veriteľom Consumer Finance Holding a.s.. Pôvodný žalobca - Všeobecná úverová banka a.s. svoje postavenie veriteľa z vyššie špecifikovaného právneho vzťahu odvodil zo skutočnosti, že je právnym nástupcom pôvodného veriteľa. V priebehu konania pred súdom prvej inštancie spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. navrhla postup podľa ustanovenia § 80 ods.1 C.s.p. spočívajúci v pripustení zmeny účastníkov konania na strane žalobcu z dôvodu, že ako postupník nadobudla od pôvodného žalobcu (postupcu) pohľadávku voči žalovanému. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 14Csp/13/2020-86 zo dňa 24. septembra 2020 pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu Všeobecná úverová banka a.s., IČO: 31 320 155, Mlynské Nivy 1, 823 90 Bratislava tak, že žalobca z konania vystupuje a na jeho miesto do konania vstupuje nový žalobca spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava.

6.1 Z obsahu napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie v rozhodnutí vo veci samej aplikoval ustanovenie § 282 C.s.p., vo veci samej rozhodol rozsudkom pre uznanie nároku z dôvodu, že žalovaný uplatnený nárok žalobcu uznal čo do základu aj výšky; mal preukázané splnenie všetkých zákonných podmienok pre vydanie rozsudku pre uznanie nároku vrátane návrhu žalobcu na vydanie takéhoto rozsudku. V konečnom dôsledku žalovaný v podanom odvolaní rozsudok okresného súdu, v ktorom súd prvej inštancie rozhodol pre uznanie nároku, odvolaním nenapadol.

7. Odvolateľ podaným odvolaním napadol rozsudok okresného súdu v časti, ktorým okresný súd povolil žalovanému zaplataenie priznaného nároku v splátkach, o výške splátky 80,-Eur mesačne, pod hrozbou straty výhody splátok.

7.1 Odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Súd prvej inštancie posudzoval žiadosť žalovaného o povolenie zaplataenia dlhu v splátkach; vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného vo vzťahu k jeho osobným, majetkovým a príjmovým pomero. Pri posudzovaní návrhu o povolenie zaplataenia dlhu v splátkach je potrebné zohľadniť aj dôvody, pre ktoré došlo k vzniku a prípadnému zosplateniu záväzku, snahu žalovaného o plnenie záväzku, možnosť žalobcu domáhať sa splnenia jednotlivých splátok v prípade nedodržania splátok ako aj ďalšie skutočnosti, ktoré prípadne vyplývajú z vykonaného dokazovania a ktoré by povolenie zaplataenia dlhu v splátkach odôvodňovali, prípadne neumožňovali. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu ako trojdňovú lehotu na plnenie od právoplatnosti rozsudku

7.2 Súd prvej inštancie posudzujúc žiadosť o povolenie zaplataenia dlhu v splátkach uvedené kritériá pre povolenie splátok zohľadnil; neprihliadal výlučne na tvrdenia žalovaného ale správne zohľadnil aj práva žalobcu ako veriteľa, najmä pokiaľ ide o výšku určenej splátky. Stručne a jasne vysvetlil, z akého dôvodu považoval za primeranú splátku vo výške 80 Eur mesačne. Právo dlžníka na povolenie zaplataenia dlhu

v splátkach treba vnímať aj s prihliadnutím na právo veriteľa na zaplatenie dlhu v primeranej dobe; žalovaným navrhovaná výška splátky 30 Eur mesačne by bola nesporne v rozpore s takýmto právom veriteľa, nakoľko v dôsledku takejto výšky splátky by k splateniu čo len istiny pohľadávky došlo v lehote 16 rokov. Odvolaciemu súdu sa javí výška splátky 80 Eur mesačne viac súladná s právom veriteľa na zaplatenie dlhu v primeranej lehote; napokon výška splátky nedosahuje ani výšku splátky dohodnutú v pôvodnom zmluvnom vzťahu.

7.3 Odvolateľ v podanom odvolaní navrhol vlastný kalendár, s každoročne zvyšujúcou sa výškou splátky, ktorým spôsobom by síce došlo k zaplateniu dlhu v primeranejšej lehote, dôvody nesprávnosti rozhodnutia v napadnutej časti však neuviedol a neposkytol ani žiadnu argumentáciu, z ktorej by vyplývalo, že by sa v priebehu ním navrhovanej doby splácania na jeho strane tak podstatne zmenili pomery, ktoré by mu v ďalších rokoch umožnili splácať priznaný záväzok aj vyšším plnením. Napokon zo spisu vyplýva, že žalovaný má viac veriteľov, sú voči nemu vedené tri exekúcie, ktoré spláca plnením vo výške 100 Eur; priznaním splátok v žalovaným navrhovanom rozsahu by mohlo dôjsť k neprípustnému zvýhodneniu iných jeho veriteľov.

8. Z vyššie uvedených dôvodov nepovažujúc odvolanie žalovaného za dôvodné a nepovažujúc žalovaným uvedenú argumentáciu za spôsobilú vyvolať zmenu alebo zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti odvolací súd postupom podľa ustanovenia § 387 ods.1, ods.2 C.s.p. rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil, a to vrátane závislého výroku o nároku na náhradu trov konania, keď súd prvej inštancie správne aplikoval ustanovenie § 255 ods.1 C.s.p. a rozhodol podľa princípu úspechu v spore.

9. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100%. O výške trov konania rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením.

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2, druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).